

magtesløs lige over for hele dette Forhold. Forslaget har efter min Mening tillige en Stavant i en anden Retning, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad det Faktum skal bethyde, hvis vi tænke os Forslaget som Lov, at der paa Valgdagen er udført Arbejde. Skal man derfor kunne slutte til, at Arbejdsgiveren har krævet Arbejde, eller at vedkommende Arbejder har udført Arbejdet frivillig? Hvis man er berettiget til at slutte det første, bliver det Arbejdsgiverens Sag at føre Bevis for, at han ikke har krævet Arbejde, altsaa, at Arbejderen frivillig har tilbudt sig, og saa vil denne Bestemmelse give Anledning til en Mængde Sager, som ville blive af en meget plagende Art. Hvis man derimod vil opstille den Regel, at det udførte Arbejde kan vække Formodning om, at den vedkommende frivillig har tilbudt sig til Arbejde, vil man let se, at saa bliver hele Bestemmelsen uden Betydning. Dette tror jeg fortjener en nærmere Overvejelse, end det vistnok har faaet. — Af det ærede Medlem for Kjøge (Alberti) er der stillet Forslag om en ny § 2. Det vil være et Tillæg til Valglovens § 33, hvor der jo foreskrives, at Valget foregaar i Valgmøder, hvortil Afdgangen staa aaben for enhver. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Forslaget, men kun henviser til, at naar Valgloven foreskriver dette, at Valget skal foregaa i Valgmøder, hvortil Afdgangen staa aaben for enhver, saa er Hensigten hermed jo blandt andet — og maaske fornemmelig — den, at Bælgerne skulle føre Kontrol med, om al Ting gaar rigtigt og lovmedholdigt til. Det forekommer mig nu, at det Forslag, som det ærede Medlem har fremsat, vil gøre Opnaaelsen af dette Formaal saa godt som umulig. Man søger jo at forhindre, at Bælgerne ere til Stede i Valglokalet længere end i det Øjeblik, da de skulle afgive deres Stemme, og Kontrollen falder saa bort. Jeg synes, man gaar noget vel meget imod Meningen i Valglovens § 33. Ogsaa der gælder det om, at man faar en fuldstændig og brugelig Regel. Jeg skal altsaa paa ny gentage min Opfordring til, at man kommer frem med disse Vædringsforslag paa et andet Sted, men at man derimod stemmer mod dem, som de foreligge her som Vædringsforslag til denne Lov.

Det er sagt saa tit om det Lovforslag, som foreligger her, men jeg skal gentage det, at det Lovforslaget vil, er ikke en fuldstændig Gennemførelse af Grundlovens § 32, men at man kun vil søge at raade Bod paa de store Ulemper, som bestaa for enkelte Valgkredsers Vedkommende. Deraf følger ogsaa, at det Resultat, som man

kan naa, bliver ufuldkomment. Naar man derfor har indvendt mod Forslaget, at det ikke gav Bykommunerne og navnlig Kjøbenhavn og Frederiksberg den Ret, som de formentlig kunde kræve efter Grundloven, saa er dette ikke en Indvending, der i og for sig er besøjet. Lovforslaget tilstiger jo ikke at give en saadan fuldstændig Ret for alle Valgkredse her i Landet, og kan efter hele sit Anlæg ikke give det. Man bør slaa af paa sine Fordringer i saa Henseende. Vil man dømme rimeligt og billigt om Forslaget, og hvad det giver, saa maa det erkendes, at det giver Byerne og navnlig ogsaa Kjøbenhavn og Frederiksberg ikke saa lidt i Sammenligning med, hvad de nu have. For Bykommunernes Vedkommende som Helhed skal jeg nævne dette, at medens det nuværende Forhold er, at Byerne ikke raade over mere end 11 rene Bykredse (hvorved jeg forstaar saadanne Valgkredse, i hvilke Bybefolkningen udgør mindst tre Fjerdedele af Valgkredens Indbyggerantal), vil Forholdet derimod efter dette Forslag — naar det gaar igennem med de Vædringer, der ere foreslaede af Fjertallet og mig — blive, at Byerne ville komme til at raade over 21 rene Bykredse. Jeg skal nævne de Kredse, der her er Tale om: Efter den nuværende Ordning raader Byerne af rene Bykredse kun over Kjøbenhavn med 9 Kredse, Odense og Aarhus hver med 1 Kreds — det er 11 Kredse. Efter Forslaget, som det foreligger med Vædringerne, ville Byerne komme til at raade over: Kjøbenhavn med 13 Kredse, Frederiksberg med 2 Kredse, Odense med 2 Kredse, Aarhus, Randers, Horsens og Aalborg hver med 1 Kreds — det er til sammen 21 rene Bykredse. Dette maa siges at være et meget betydeligt Fremskridt i Sammenligning med det nuværende. For Kjøbenhavns og Frederiksbergs Vedkommende er jo Forholdet det, at det nuværende Indbyggerantal udgør mellem $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{6}$ af hele Landets Befolkning. Derimod udgør Antallet af Repræsentanter for Kjøbenhavn og Frederiksberg ikke mere end $\frac{1}{10}$ af Medlemmerne i dette Ting — her er altsaa et meget ugunstigt Forhold til Stede. Efter det foreliggende Forslag, som jeg haaber vil blive gennemført, vil Forholdet derimod blive, at Frederiksbergs og Kjøbenhavns Repræsentanter

Rettelser.